

— Historisch kunnen we dus met zekerheid vaststellen, dat reeds vele jaren vóórdat de *berg* van Pietermaai den naam van „*Berg Altena*“ droeg, er in het jaar van ons verhaal ter plaatse, waar nu de wijken Scharloo en Concordiaplein elkaar ontmoeten, destijds naast het groote terrein „Sint Jago“, aan de Oostzijde een dergelijk groot terrein lag, genaamd „*Altena*“ en dat op beiden een tapperij of kroeg met kolfbaan gevestigd was en dat beide inrichtingen groote concurrenten van elkander waren. De bovengenoemde processtukken wijzen dat uit.

Het kolfbalspel van dien tijd moet men niet verwarren met het moderne golfspel en nog minder met het korfbalspel van tegenwoordig.

Een tapperij of kroeg had ook in die dagen de minder gunstige betekenis van onzen tijd. Toch moet men niet denken, dat het inrichtingen waren met vrijen toegang voor slaven en vrije kleurlingen. Zij waren uitsluitend toegankelijk voor Hollandsche matrozen en voor het scheepsvolk van vreemde nationaliteit, waarvan steeds een groote massa, althans op sommige tijden, op Curaçao aanwezig was. Want de zeilschepen van dien tijd voeren natuurlijk niet op een vasten tijdstafel. Het lossen en laden ging toen niet zoo vlug van de hand als in onzen tijd. Dikwijls moest op lading van de kust gewacht worden.

En in geen geval vertrok een schip alléén op eigen gelegenheid naar het Moederland. Dat was in die onrustige tijden van oorlog, waarin de kaapvaart welig bloeide, veel te groote risico. Daarom vertrokken de schepen steeds in groot convooi, zoo mogelijk begeleid door een Hollandsch fregat van oorlog. Altijd werd de datum van vertrek van het convooi twee of drie weken te voren aangekondigd. Soms nog een of twee weken uitgesteld, omdat sommige schepen nog niet op tijd met hun lading gereed waren. Het gevolg van dergelijke toestanden en gewoonten was, dat er op sommige tijden zeer veel scheepsvolk in de haven was opgehoopt. Endeze menschen uit het volk zochten op die dagen, dat ze weinig of niets te doen hadden, verzet en uitspanning in dergelijke tapperijen en kroegen en vermaakten zich met drinken en zingen of gezelligen kout of met kolfbalspel, maar ook, (doch ter sluiks) met kaartspel en dobbelen en weddenschappen, met het „verkeerbord“ (draaibord) of andere soorten van „tuijsscherije“ (hazardspel,) wat zowel aan boord der schepen als aan den wal in de kroegen streng verboden was.

Wij kunnen ons de zaak aldus voorstellen, dat die heuvel in dien tijd of later werd aangeduid als de berg nabij de (kroeg) „*Altena*“, wat later, vooral toen die kroeg in verval raakte, langzamerhand eenvoudig veran-

derd en verkort werd tot *Berg Altena*.

In een publicatie (No. 53) van 7 Juni 1741 geeft Gouverneur Isaac Faesch (1740-1758) kennis aan de bevolking, dat den avond te voren „*even boven Altena*“ door CODJO, slaaf van Elias Jesurun, een moord was gepleegd. De Gouverneur verzoekt opsporing van den moordenaar enz. enz. — Misschien (?) zou men uit die woorden; „*even boven Altena*“ kunnen opmaken, dat in dat jaar 1741, dat terrein nog dien naam *Altena* droeg of althans dat de *Berg* van Pietermaai toen nog niet algemeen als de *Berg Altena* werd aangeduid.

De vlakke ten Westen aan den voet van dien heuvel en het Steenen Padt, waaromheen zich allengs meer huizen groepeerden, kreeg eerst later den naam van de wijk „*Pieter de Meij*“, naar den voornaamsten persoon, die er destijds woonde, hetgeen langzamerhand verbasterd werd tot „*Pietermaai*.“

Niet zoo zeker, maar toch wel waarschijnlijk, verkreeg de wijk Scharloo haar naam van een zekeren *Pieter Claes van Charloo*, die in 1713 hier woonde.

(Slot volgt.)

Steunt het
Apostolaat der Zee.